

1. Håkan Nordquist, som spelade huvudrollen i "System 3R-affären" och försäkrade sig om att ägaren skulle gå ifrån sitt livsverk utblottad.
2. Uno Alfredéen, styrelsens ordförande i Företagskapital AB (till 50% ägt av staten) och Stiftelsen Industrifonden (kontrollerad av staten).
3. Lars-Ove Håkansson, styrelsens ordförande i Sveatornet och delegerad av Sparbanken att föra förhandlingen med kaparna i "System 3R affären".
4. Hans Dirtoft, VD Företagskapital AB, som stillatigande medverkade i det affärsupplägg som Håkan Nordquist planlade.

System 3R-koncernen var ett igång varande lönsamt företag. Vid tidpunkten för kapningen stod företaget inför en positiv utveckling efter omfattande investeringar i nytt produktkoncept. Marknadsvärdet har senare fastställts till ca 175.000.000 kr, vid tidpunkten för kapningen.

25. Bluff med skenavtal

Jag tvingades konstatera att jag hade råkat ut för företagspirater och manschettbrottslingar, som var totalt ointresserade av att värdesätta vad jag hade skapat under 25 år. Vid ett möte med Håkan Nordquist och Hans Dirtoft, VD Företagskapital AB, den 1 december 1993, framförde Håkan Nordquist att han hade ett bindande "avtal" med bankerna. Det var ett "avtal" rörande mitt System 3R som jag inte kände till, mycket mindre hade varit delaktig i.

Det här mötet resulterade i ett avtal daterat den 2 december 1993, men med reservationen att det skulle ske förhandlingar med bankerna för att det skulle vara giltigt. Den 3 december kom beskedet att Sparbanken inte accepterade avtalet. Senare framkom det att det var Lars-Ove Håkansson som begärde ändringar. Två helt nya avtal faxades istället till mig cirka 16.30 fredagen den 3 december. Jag blev uppmanad att underteckna avtalen och returnera dem med vändande fax, om inte skulle mitt System 3R Holding AB försättas i utpressningskonkurs. Jag hade inte fört några förhandlingar om de nya avtalen utan det var en ensidigt producerad produkt av motparten. Se [bilaga 13](#).

Avtalen innebar att jag skulle lämna mitt livsverk System 3R utan någon som helst ersättning för mitt ägande. Manschettbrottslingarna hade bestämt sig för att jag skulle gå utblottad från mitt livsverk efter 25 år.

Ett av avtalen var klippt och klistrat samman och kunde ses som ett dåligt skämt. Det kunde definitivt inte betraktas som ett seriöst förvärvsavtal gällande en lönsam koncern som omsatte runt 285 Mkr, hade cirka 280 medarbetare och exporterade cirka 97 % via egna marknadsbolag. Produkterna var egna uppfinningar och koncept och allt tillverkades i egna fabriker. Det andra avtalet var en skenoption.

Eftersom det påstods att företaget hade förvärvats av banken riktade jag en förfrågan till bankledningen i Sparbanken om vilka avtal som i så fall reglerade ägarförändringen. Bankledningen svarade och avslöjade då för mig att det fanns två avtal. Jag kände endast till ett avtal och begärde att få ut det andra avtalet. Den 22 november 1994, alltså cirka ett år efter kapningen den 3 december 1993, fick jag ta del av detta. Se [bilaga 12](#). Avtal mellan bankerna, Håkan Nordquist och Företagskapital

Enligt detta för mig hemliga avtal skulle Håkan Nordquist och Företagskapital förvärva samtliga aktier i Holding direkt från mig. Inte en enda aktie förvärvades. Först den 25 februari 1994 "förvärvade" dotterbolaget System 3R International AB moderbolaget System 3R Holding AB, en helt igenom olaglig transaktion. Hela "System 3R-affären" är en ren papperskonstruktion. Till detta återkommer jag i kommande avsnitt.

Börje Ramsbro

[Allt slutade med "System 3R-affären"](#)